

روز شمار انتخابات

بهبود وضعیت تولید برای عبور از بحران

● امروز همه می‌دانیم که اقتصاد ایران به‌دلیل فشار ناشی از تحریم‌ها، رکود اقتصادی و فسادی که طی سال‌های گذشته دامن‌گیر آن شده در شرایط گذار از بحران به ثبات به سر می‌برد. بررسی‌ها نشان می‌دهد اقتصاد ایران در بهترین شرایط در سال ۹۶ و به وضعیتی می‌رسد که سال ۹۰ در آن قرار داشت.

درواقع هرآنچه دولت طی این سال‌ها تلاش کرد، به این کمک می‌کند که خرابی‌های گذشته را جبران کنیم. فعالان اقتصادی ایران طی سال‌های گذشته کسب‌وکارشان به جهت تحمل فشارهای ناشی از رکود و تحریم‌ها به‌شدت تضعیف شده است. با این وجود آنچه امروز به آن نیاز ضروری داریم نه‌تنها بهبود وضعیت اقتصادی کشور که ایجاد جوی امیدبخش در میان فعالان بخش خصوصی است. بـا این حال مرور شاخص‌های کلان مانند رشد اقتصادی و تورم نشان می‌دهد، فضای تولید کشور طی یک‌سال ونیم گذشته قدری بهبود یافته است ولی همه ما می‌دانیم که با وجود سایه سخت تحریم‌ها بهبود شرایط گلان اقتصادی کشور ممکن نیست یا حداقل به‌سختی رخ می‌دهد.

بر همین اساس نیاز ضروری امروز ما این است که برای تغییر فضای اقتصادی کشور تحریم‌ها برداشته یا اینکه از فشار آنها کاسته شود. فضای کسب‌وکار کشور به‌دلیل دو اتفاق همزمان تحریم‌ها و همچنین رکود به سمت نامطلوبی حرکت کرده است. آنچه از شاخص‌های کلان اقتصادی درک می‌کنیم این است که دولت موفق شده رشد اقتصادی را به سمت مثبت هدایت کند، تورم کاهش یافته و نرخ بیکاری هم کم شده است. همگی این اتفاقات در دوران تحریم‌ها و کاهش قیمت نفت رخ داده است ولی بازم به بررسی همین شاخص‌ها و توجه به روند تحولات بازار نفت متوجه می‌شویم که در سال ۹۴ برای گریز از رکود به سرمایه‌گذاری‌های جدید نیاز است. دولت به‌دلیل کاهش قیمت نفت و دسترسی کم به منابع درآمد‌های نفتی، امکان سرمایه‌گذاری‌های جدید تا حدود مشخص‌شده در بودجه را ندارد. در این شرایط بخش خصوصی کشور به میدان می‌آید و با سرمایه‌گذاری‌های جدید وضعیت اقتصادی کشور را تغییر می‌دهد. بنابراین امروز اقتصاد ایران به حضور بخش خصوصی نیازی کلیدی دارد. براین اساس بخش خصوصی برای حضور اثرگذار در صحنه اقتصادی ایران نیاز به تسهیل وضعیت کسب‌وکار دارد. در حال حاضر موانع کسب‌وکار در اقتصاد ایران کم نیست و در خیلی موارد همین دست‌اندا‌زها موجب می‌شوند تا بخش خصوصی موفق به توسعه کسب‌وکارش نشود. این اتفاق هم در شرایطی رخ می‌دهد که اقتصاد ایران دل به همین سرمایه‌گذاری‌های جدید بسته است. به همین جهت دولت در سال ۹۴ باید تلاش مضاعفی را به کار گیرد تا بخش خصوصی بتواند با سهولت بیشتری اقدام به سرمایه‌گذاری و توسعه کسب‌وکار کند. نهادهای حامی بخش خصوصی نیز در این دوره زمانی می‌توانند نقش کلیدی و تسهیل‌کننده روابط میان دولت و بخش خصوصی را برعهده گیرند. به هرجهت برای عبور از چالش‌های پیش‌روی سال ۹۴ چاره‌ای به‌غیراز رفع موانع تولید وجود ندارد.

خبر

آغاز شناسایی واجدان دریافت بسته امنیت غذایی

● **فارس:** وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی ضمن اشاره به توزیع چهارمین بسته امنیت غذایی در سال جاری گفت: از سال آینده خانواده‌های جدیدی برای دریافت این تسهیلات شناسایی خواهند شد. علی‌ریبعی با تأکید بر اینکه هم‌اکنون ۱۰میلیون نفر از نیازمندان، محرومان و مددجویان دستگاه‌های حمایتی از بسته‌های امنیت غذایی استفاده می‌کنند، گفت: از سال آینده نیز تعداد دیگری به این خانواده‌ها اضافه می‌شوند، ضمن اینکه تعدادی نیز از چرخه حمایتی با توجه به توانمندسازی آنها خارج می‌شوند.

ایرانی‌ها سیزدهمین مشتری خودرودر جهان

● **فارس:** سازمان بین‌المللی تولیدکنندگان وسایل‌نقلیه موتوری در جدیدترین آمار خود اعلام کرد ایران در سال ۲۰۱۴ با فروش یک‌میلیون و ۲۸۷ هزار و ۶۰۰ دستگاه خودرو، سیزدهمین مرکز بزرگ خرید خودرو در جهان شناخته‌شده است که این رقم نسبت به سال قبل خود ۳۷/۵ درصد رشد نشان می‌دهد.

در میزگرد «شرق» با نامزدهای بازار سرمایه مطرح شد ماهم از اتاق بازرگانی سهم می‌خواهیم

فرشید خاموشی: در هشتمین دوره انتخابات اتاق بازرگانی تهران برای نخستین بار گروهی از فعالان بازار پول و سرمایه گروه و ائتلافی برای حضور در این انتخابات داده‌اند. در میزگردی که «شرق» با برخی از نمایندگان این گروه ترتیب داد، سعی کردیم این مشارکت و اتحاد «گنگ» و البته «تازه» را باز کنیم که چرا بازار پول و سرمایه برای حضور در هیات نمایندگان اتاق تهران خیز برداشته است. دیدگاه‌های هریک از حاضران در این میزگرد جالب و شنیدنی است. ضمن آنکه باید بگوییم اتاق، در طول دوره فعالیت چندین‌دهه خود، همواره خانه تجار و صنعتگران بوده است.

کوروش پرویزیان، مدیرعامل بانک پارسیان، مسعود حجاریان، مدیرعامل بیمه ملت، علی سنگینیان، مدیرعامل شرکت تأمین سرمایه امین، محسن نهاوندیان، رییس هیات‌مدیره شرکت آرن و کیوان پورشب عضو ستاد مرکزی ائتلاف بازار سرمایه در این میزگرد شرکت کردند.

● **حضور چهره‌ها و گروه‌های جدید در این دوره از انتخابات بسیار جلب توجه کرده است. مخصوصاً هلدینگ‌های سرمایه‌گذاری، بانک‌ها و موسسات مالی که برای اولین‌بار در تاریخ اتاق بازرگانی شاهد حضور این بخش از اقتصاد در انتخابات آن هستیم. این در حالی است که اتاق بازرگانی در طول بیش از سه‌دهه پس از انقلاب و نیز از ابتدای شکل‌گیری آن در زمان حاج‌المصطفی الضرب، محل اجتماع تجار، بازرگانان و صنعتگران بوده است. آیا در دوره جدید، اتاق قرار است به اتاق بازرگانی، صنایع و معادن، کشاورزی و بازار سرمایه تبدیل شود؟**

حجاریان: به‌نظر من به سده‌دلیل حضور هلدینگ‌ها و نهادهای مالی در بازار سرمایه در این دوره از انتخابات اتاق دیده می‌شود؛ اول اینکه خصوصی‌سازی صورت گرفته و بخش قابل‌توجهی از این هلدینگ‌ها در دهه اخیر خصوصی شده‌اند، در صورتی که بسیاری از آنها پیش از این دولتی بوده یا به‌صورت هلدینگ اداره نمی‌شدند. طبیعتاً ساختار کسب‌وکار کشور در این مدت تغییر کرده و بخش خصوصی باید به اتاق وارد شود. دوم اینکه نهادهای مالی و هلدینگ‌های بزرگ اثرات تصمیم‌گیری یک‌طرفه و تکرانه دولت را در هفت، هشت‌سال اخیر دیده‌اند که این تصمیمات چطور می‌تواند کسب‌وکار آنها را تحت‌تأثیر قرار داده و با مشکل روبه‌رو کند. از آنجا که این گروه‌ها صدایی نداشته‌اند که بتوانند در کسب‌وکارشان را به گوش مسوولان برسانند. این انگیزه در آنها ایجاد شده تا به اتاق راه یافته و از حقوق حقه خود دفاع کنند.

● **اما بازار سرمایه با توجه به قدرت و نقش بالایی که در حوزه‌های مختلف اقتصادی دارد، می‌تواند در بیرون از اتاق نیز به بخش خصوصی کمک کند. شاید به‌عنوان مشاور اتاق بازرگانی؛ که بعضاً در کمیسیون‌های اتاق این اتفاق شکل هم گرفته است.**

حجاریان: سوال شما این بود که چرا هلدینگ‌ها و نهادهای مالی در این دوره حضور بالایی در انتخابات اتاق داشته‌اند. طبیعتاً متوجه‌اید بسیاری می‌کنند حضورشان در اتاق می‌تواند صدای بیشتری ایجاد کرده و مسایل صنعت را به گوش مسوولان کشور برسانند. اگر به تاریخ اتاق نگاه کنید، مثلاً تا صدسال قبل عمده کسب‌وکار کشور تجارت بود و فعالان اقتصادی را تجار و بازرگانان شکل می‌دادند، بنابراین اتاق هم اتفاق تجارت بود. در سال ۱۳۴۸ بخش صنعت‌ومعدن به اتاق اضافه شد که این اتفاق همزمان با صنعتی‌شدن اقتصاد کشور بود. امروز هلدینگ‌ها و نهادهای بازار سرمایه هم اضافه شده‌اند و حقیقت این است که در دهه‌های اخیر نقش بازار سرمایه در اقتصاد کشور قابل‌توجه شده است. به همین دلیل چون اتفاق نتیجه اقتصاد است، باید این ترکیب تغییر کند و هلدینگ‌ها هم اضافه شوند. شاید عامل سومی که بتوان به‌دلیل قبلی اضافه کرد این باشد که دولت جدید از این رویه حمایت می‌کند و از ابتدا سیاست خود را در مشارکت جدی با بخش خصوصی گذاشته است.

● **گفته می‌شود بانک‌ها با اعزام نمایندگان خود در انتخابات اتاق تهران قصد دارند تا فنبته انتقاده‌ا از خود را در پارلمان بخش خصوصی پایین بکشند. همان‌طور که می‌دانید به‌ویژه در دوره هفتم، نمایندگان بخش خصوصی در اتاق تهران انتقاد و گلیه‌های تندی از بانک‌ها نسبت به عدم‌همراهی با تولید و کسب‌وکار داشتند. این سوال را با آقای پرویزیان که خود در دوره‌ای نماینده دولت دهم در اتاق تهران بودند مطرح می‌کنم. آیا آمده‌اید که این صدای انتقادی اتاق را کاهش دهید یا اینکه می‌خواهید در کنار بخش خصوصی منتقد بازار پولی و سرمایه کشور باشید؟ پرویزیان:** آنچه در طول سال‌های گذشته در خصوص شبکه بانکی و مالی کشور انجام شده فراتر از نقد و انتقاد است. بنده اعتقاد دارم نیاز واقعی تعامل مثبت و سازنده شبکه بانکی با بخش خصوصی است. برای همین نیاز است که صدای بخش خصوصی به درستی در شبکه بانکی منعکس شود و همچنین بانک‌ها از سپرده‌های مردم و بخش خصوصی در شبکه بانکی نیز باید در اتاق این موضوعیت پیدا کرده و مطرح شود. بسیاری از

اقتصاد

در میزگرد «شرق» با نامزدهای بازار سرمایه مطرح شد

ماهم از اتاق بازرگانی سهم می‌خواهیم

خواسته‌های به‌حق بخش خصوصی در حوزه خدمات بانکی، تنگناهای اعتباری، محدودیت‌های ارزی، هزینه‌های تأمین مالی و مسایل مربوط به مقررات بانکی مانند اعتبار اسنادی داخلی و تنزیل اسناد تجاری و... قابل شنیدن است و باید با برنامه‌ریزی موردتوجه قرار گیرند و از سوی دیگر مسایل مربوط به شبکه بانکی اعم از محدودیت‌های سرمایه‌ای و بین‌المللی بانک‌ها نیز باید مورد توجه قرار گیرد.

طی سال‌های گذشته بیشتر تقابل و در مواردی تخصص بین شبکه مالی و پولی کشور و بخش خصوصی تقویت شده در حالی که مبنای درستی برای این تعارضات وجود ندارد. شبکه بانکی در کنار مسایل ماهوی خود با وجود بخش خصوصی موضوعیت پیدا می‌کند. خدمات بانکی برای مردم و بخش خصوصی طراحی و اجرا می‌شود. بانک‌مرکزی حافظ و ناظر عملکرد صحیح نظام بانکی و بخش خصوصی است. بنابراین بانک مرکزی و شبکه بانکی ظرفیت پذیرش پیشنهادهای اصلاحی بخش خصوصی را دارند. ولی مقررات ناظر بر شبکه بانکی امروزه از کانال‌های مختلف و متفاوتی می‌آید که مناسبات صحیح شبکه بانکی و بخش خصوصی را دچار نوسان و چالش می‌کند. پس اتاق به‌عنوان نهاد برآمده از بخش خصوصی در بهبود این وضعیت که سرنوشت بخش خصوصی به آن مرتبط است، نقش بسیار بزرگی می‌تواند ایفا کند.

ازاین‌رو معتقدم در اتاق باید فضا برای افراد و جریاناتی که فقط به منافع شخصی خاصی وفادارند، کم شود و فضای تفاهم و همکاری برای بهبود کسب‌وکارهای آحاد مردم بیشتر نمود پیدا کرده و برجسته شود. موضوع استفاده از قواعد شناخته‌شده و مهمی مانند پیگیری کاهش هزینه‌های تأمین مالی بنگاه‌های کوچک و متوسط و موضوع هچینگ ارز برای پوشش فعالان اقتصادی و کاهش مشکلات بخش خصوصی در بازپرداخت‌ها و توسعه صندوق‌های خطرپذیر برای تأمین پیگیری شود. بنابراین به‌نظر بنده نقاط اشتراک برای حل موضوعات مبتلا به بخش خصوصی اقتدر زیاد است که فرصت دعوا و اختلاف فراهم نیست. صدای اتاق در بخش بانکی صدای همگرایی و وحدت برای توسعه کسب‌وکار مردم است. بنابراین شعار و رفتار و عمل بنده در صورت انتخاب و ورود به اتاق این خواهد بود.

● **آقای سنگینیان، همین سوال را از شما دارم. ضمن آنکه باید بگوییم نهادهای مالی و بازار سرمایه به اندازه کافی دارای انجمن و تشکل بزرگ هستند که بتوانند در جمع خود مشکلات این بخش را مدیریت کنند. اما چرا اسمال توجه این بخش به انتخابات اتاق بازرگانی معطوف شده است؟**

سنگینیان: بنده چند دلیل دیگر به صحبت‌های آقای حجاریان که در ابتدای میزگرد بیان کردند، اضافه می‌کنم. به‌نظرم بعد از قانون اصل ۴۴ بهبود فضای کسب‌وکار، نقش‌های کلان‌تری برای اتاق ترسیم شده که این نقش باعث می‌شود انتظار داشته باشیم اتاق از پوسته همیشگی خود خارج شود. وقتی می‌گوییم اتاق مشاور سقه‌وه است دیگر نمی‌توان آن را به یک گروه خاص محدود کرد. اتاق قرار است در مورد کل فضای کسب‌وکار صحبت و بخش خصوصی را نمایندگی کند. به‌نظرم بازار سرمایه خود نماینده بخش خصوصی است، یعنی تمام شرکت‌هایی که در بورس هستند، سهامدار هستند و نمی‌توان مشخصاً گفت که یک شرکت کوچک تولیدی یا یک‌تجارت‌خانه نماینده بخش خصوصی است. بنابراین اگر دنبال حمایت از بخش خصوصی هستیم این حمایت می‌تواند از بازار سرمایه شروع شود. وقتی در بازار سرمایه قوانینی وضع کنیم که حقوق سهامداران را رعایت کرده و بر شفافیت تأکید کنیم و تلاش کنیم حاکمیت شرکتی را توسعه دهیم، این روند در بخش خصوصی نیز رسوخ می‌کند. بنابراین نباید خشکش بگذاریم و بگوییم بخش خصوصی فقط شرکت‌هایی هستند که به‌صورت خانوادگی اداره می‌شوند یا شرکت‌هایی که خیلی ساختار شرکتی به معنای قانون تجارت را ندارند بخش خصوصی هستند. اما یک هلدینگ که تعداد زیادی سهامدار و میلیارد‌ها دلار تراکنش دارد، نماینده بخش خصوصی نیست. از طرف دیگر یکی از اعتراض‌ها حضور نهادهای مالی و بانکی در اتاق است که آن را خلاف عرف می‌دانند، درحالی‌که به

اقتصاد

نظر من اگر کسی یک نهاد مالی یا هلدینگ و بانک را اداره می‌کند به اندازه کسی که شرکت خصوصی اداره می‌کند نگران فضای کسب‌وکار است و حتماً به قوانین آشناست و مایل است که این شرایط بهتر شده و تعرفه‌ها اصلاح شوند. درواقع این منافع متضادی نیست، پس دلیلی ندارد بخواهیم مقاومت کنیم.

● **اما اتاق بازرگانی در طول چندین دوره حضور خود علا نشان داده که محل بنگاه‌های کوچک و متوسط است. نه شرکت‌های بزرگ، حتی در برخی کشورهای دیگر نیز این‌گونه است. در واقع بنگاه‌های کوچک و متوسط برای طرح مسایل و مشکلات خود و رفع آن به دنبال یک تریبون قوی می‌گردند که اتاق این نقش را می‌تواند برای آنها داشته باشد.**

سنگینیان: شما با کسب‌وکار کوچک و جمع‌شدن چند صنعتگر کوچک چطور می‌خواهید فضای کسب‌وکار را بهبود دهید؟ بهبود فضای کسب‌وکار در قوانین و مقررات و حقوق مالکیت و کی‌رایت اتفاق می‌افتد که همه اینها باید از تریبون‌های اتاق به سه قوه برسد و در سیاستگذاری‌ها اعمال شود. بنابراین حضور افرادی که از بخش بزرگ‌تر اقتصاد می‌آیند حتماً به این هدف کمک می‌کند و اصلاً نظرات این دو خلاف جهت هم نیستند. در کشورهای دیگر هم لزوماً عضو اتاق بودن نشان نمی‌دهد که شما می‌خواهید تجارت کنید. آنجا اتاق‌ها خدمات آموزشی و حقوقی می‌دهند. آنجا مردم علاقه‌مند هستند عضو اتاق باشند تا خدمات بگیرند. این‌طور نیست که اگر بخواهید صادرات داشته باشید عضو اتاق شوید و کارت بازرگانی گرفته و هزینه کنید.

● **ولی فعالان بازار سرمایه و نهادهای مالی به اندازه کافی تشکل و ان‌جی‌و دارند. مانند کانون کارگران بورس.**

سنگینیان: اتفاقاً این‌طور نیست. به‌نظرم بازار سرمایه از جمله بخش‌هایی است که با وجود بزرگ

و تأثیرگذار بودن تشکل خاصی ندارد. کانون عمدتاً تشکل صنفی خود را پیگیری می‌کند، درحالی‌که بازار سرمایه صدایی که با مجلس و دولت مذاکره کند را ندارد. پس این بازار باید خودش تشکل داشته باشد و از این کانال صدایش را به دولت برساند.

حجاریان: شما گفتید در اتاق‌های خارج از کشور شرکت‌های بزرگ و هلدینگ‌ها حضور ندارند، درحالی‌که تمام شرکت‌های بزرگ و هلدینگ‌ها عضو اتاق‌های بازرگانی کشورهای توسعه‌یافته هستند، اما مهم این است که حاکمیت چگونه ساختار خودش را تنظیم می‌کند. صدای شرکت‌های بزرگ اساس توسعه هرکشوری است. شرکت‌های بزرگ باید بتوانند در تنظیم مقررات مشارکت کنند که کارکرد اقتصاد را به‌عنوان لوکوموتیو پیش ببرند.

● **این پرسش را از آقای نهاوندیان دارم، بین بازار سرمایه و تجارت و بازرگانی چه رابطه‌ای می‌بینید؟**

نهاوندیان: این رابطه یک رابطه تنگناست است؛ یعنی نهادهای سرمایه‌گذاری داریم که با دارایی‌های تجاری و واقعی تعامل دارند. یک بازار پول داریم که از کوچک‌ترین دره در جامعه تا بزرگ‌ترین نهادهای سرمایه‌گذاری با آن در ارتباط هستند. یک رابطه بسیار تنگناست بین این دو هست. در بحث بازار سرمایه و بازار پول، دولت نقش دارد. گاهی سیاست دولت این است که نرخ بهره را در یک نقطه متمرکز کند یا عرضه پولی را افزایش دهد که نرخ بهره را کنترل کند. سیاست‌های بانک مرکزی، سیاست‌های حاکمیتی است. در اقتصاد کلان به این افراد متغیرهای درون‌زا گفته می‌شود. خوشبختانه امروز قوه مقننه، مجریه و قضائیه اتاق بازرگانی را به نوعی به‌رسمیت می‌شناسند یا باید بشناسند. به‌نظرم هم اتاق باید بورسی شود و هم بورسی‌ها باید اتاقی شوند.

● **بسیاری از گروه‌ها تأکید دارند که در این دوره باید قانون اتاق بازرگانی اصلاح شود، اما اینکه اتاق چگونه بورسی شود به نظر تغییرات قابل‌توجهی را شامل می‌شود.**

نهاوندیان: من در وهله اول نظر خودم را می‌گویم. من یک‌فعال بازرگانی هستم. چه رای بیاورم یا نه نقطه‌نظر خودم را می‌گویم و این تصمیم منتخبان جامعه بازرگانی است که عمل کنند یا نه. شرکت‌هایی که در اتاق هستند، توانمند

اقتصاد

صادرکننده‌های بزرگی داریم. اینها اگر وارد بورس شوند چه اتفاقی می‌افتد؟ از طرف دیگر، سهم ما از تجارت جهانی نیم‌درصد است. اینکه بتوانیم در ایران شماره‌یک باشیم دلیل نمی‌شود که در رقابت جهانی بتوانیم دوام پیدا کنیم. شرکت‌هایی که با پشتوانه سرمایه‌گذاری زیر ۳۰۰میلیون دلار امروز کار می‌کنند امید نداشته باشند بتوانند ۱۰سال دیگر هم دوام داشته باشند. جهان امروز، جهان رقابتی است، اما ما در بعضی صنایع توان رقابت نداریم. در صنعتی که چین ۲۰میلیارد دلار سرمایه‌گذاری کرد چطور می‌توانیم رقابت کنیم؟ اصلاً در بعضی صنایع مزیت نسبی نداریم. منظورم این است که باید تجمع صنایع کنیم. پس باید سعی کنیم اتاق بازرگانی را به اتاق کسب‌وکار برسانیم. این بازار سرمایه است که باید به سمت اتاق بازرگانی بیاید تا یک پیوند بلندمدت صورت بگیرد تا در این صورت بتوانیم دوام بیاوریم، زیرا اگر این اتفاق نیفتد ما توان رقابت نخواهیم داشت.

● **پس تأکید شما این است که باید بین بازار سرمایه و اتاق بیبندی صورت گیرد. آقای پورشب در اتاق بازرگانی به‌ویژه در دو دوره اخیر، کمیسیون‌های تخصصی مختلفی تشکیل شد که اعضایش صرفاً هیات نمایندگان اتاق بازرگانی نیستند و از بیرون از اتاق نیز کارشناسان و فعالان اقتصادی در آن مشارکت دارند. آیا نمی‌توان از بازار سرمایه به‌عنوان مشاور که پل ارتباطی بین اتاق بازرگانی، بخش خصوصی و دستگاه‌های دولتی است، استفاده کرد؟**

پورشب: من سال‌ها نماینده بورس در اتاق بودم. در این کمیسیون‌ها عمدتاً افراد مطالبات خود را پیگیری می‌کنند و نمی‌توان از این طریق مطالبات بازار سرمایه را پیگیری کرد، زیرا انتظاراتی که دوستان دارند و در این جلسات طرح می‌شود، انتظاراتی نیست که بتوان آنها را به زبان بازار سرمایه ترجمه کرد، چون بیشتر اهداف، اهداف خرد و ضعیف است.

● **شاید چون اتاق محل بنگاه‌های کوچک و متوسط است و بنگاه‌های بزرگ اقتدر لابی قدرتمند دارند که نیازی به اتاق نداشته باشند.**

پورشب: اتفاقاً بنگاه کوچک و متوسط اهدافش با بنگاه‌های بزرگ یکی است. هردو به‌دنبال سودآوری و حداکثرکردن کارایی هستند. ممکن است مشکلاتشان متفاوت باشد.

سنگینیان: من اصلاً این نگاه را قبول ندارم که اتاق بازرگانی جای بخش خصوصی کوچک و متوسط است. شالکه اقتصادی ما یک‌پیچ کامل است. نمی‌شود بگوییم بازار سرمایه موفق‌ی داریم اما بازار پول ورشکسته خواهیم داشت. اقتصاد ما یک‌پیچ کامل است. در دنیا هم این‌طور است. بخش‌های قدرتمند بخش خصوصی در اقتصاد تعیین‌کننده هستند. اتفاقاً زمانی فروپاشی اقتصادی اتفاق می‌افتد که بنگاه‌های بزرگ با چالش‌های جدی مواجه می‌شوند. اگر یک بنگاه بزرگ با مشکل رکود و شرایط بحران تعطیل شود، بحران اجتماعی را در ادامه خود خواهد آورد. بنابراین، اینکه فکر کنیم اتاق بازرگانی جای بازار سرمایه یا نهادهای مالی نیست، اشتباه است. اتاق بازرگانی عصاره‌ای از فعالان بخش خصوصی است. اگر اقتصاد ما می‌خواهد در ادبیات اقتصاد جهانی ورود کند و در آن ادبیات حرفی برای گفتن داشته باشد باید جنس افرادش از افرادی باشد که در این حوزه شناخته شده، فعال و کارا باشند.

● **به هر حال شرکت‌های بزرگ دغدغه کمتری نسبت به بنگاه‌های کوچک و متوسط دارند.**

پرویزیان: باور کنید این‌طور نیست. بنگاه اقتصادی بزرگ دیرتر فرو می‌ریزد و صدای ورشکستگی‌اش دیرتر به گوش همه می‌رسد، اما این‌طور نیست که «بزرگ‌ترین وضع بنگاه اقتصادی بزرگ خوب است. امروز شیر ورودی بانک‌ها را ببندید تا ظهر همه پرچمشان را بالا می‌گیرند. اقتصاد ما بسیار بیمار است، بنگاه‌های اقتصادی بزرگ ما بیشتر از همه با مشکلات دست‌وپنجه نرم می‌کنند اما پدایشان دیرتر به گوش می‌رسد.

پورشب: ما معتقدیم جایگاهی که امروز اتاق بازرگانی در حاکمیت اقتصادی دارد به واسطه همین پیشنهادهای دوستان در بازار سرمایه است. امروز اتاق بازرگانی عضو نزدیک به بیش از ۱۰مرجع تصمیم‌گیر و تصمیم‌ساز حاکمیت مانند شورای پول و اعتبار، شورایعالی بیمه، شورای رقابت، هیات‌عالی واگذاری سازمان خصوصی‌سازی، هیات‌عامل سازمان خصوصی‌سازی، شورای بورس، شورای

گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی و... است و بیش از ۱۲آماده برنامه پنجم توسعه نقش پررنگی داشته است که به واسطه حضور بازار سرمایه در کنار اتاق بوده است.

ادامه در صفحه ۱۷

ادامه از صفحه ۵

صدای اتاق در نظام بانکی باید شنیده‌شود

● **کمیسیون بانکی در اتاق بازرگانی چه کمکی می‌تواند بکند؟**

این کمیسیون می‌تواند تعامل بیشتر و بهتر اتاق بازرگانی و نظام بانکی، به‌عنوان یک‌بازوی کمکی در اقتصاد را به‌دنبال داشته باشد. باید این واقعیت را بپذیریم که اقتصاد ما بانک‌محور است و در این شرایط تعامل با سیستم بانکی یکی از ضرورت‌هاست. درعین‌حال این کمیسیون تخصصی مالی می‌تواند نقش داوری هم به اتاق بدهد و در تعارضات بخش خصوصی و نظام بانکی به حل دعواها بپردازد. با تشکیل کمیسیونی می‌توان تعامل بیشتر و بهتر اتاق بازرگانی و نظام بانکی را به‌عنوان یک بازوی کمکی در اقتصاد کشور رقم زد و بر بخشی از مشکلات فائق شد.

● **برخی معتقدند شما به‌دنبال حاکم‌کردن بانک‌ها در اتاق هستید.**

ما به‌دنبال حاکم‌کردن بانک‌ها نیستیم، اما به‌دنبال این هستیم مقرراتی که در حوزه بانک وضع و اجرا می‌شود، با کسب‌وکار بخش خصوصی متناسب شود. این یک رابطه دوطرفه است. آمده‌ام تا بتوانم صدای اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی در نظام بانکی کشور هم باشم. بنابراین بخشی که ازسوی برخی افراد مطرح می‌شود مبنی‌بر اینکه بانکی‌ها می‌خواهند در اتاق هم حاکم شوند، موضوعیت ندارد و هدف مناسبی نیست. شاید فراربه‌جلو عده‌ای باشد که اجازه ندادند این تفکرات به‌درستی مطرح شود. این موضوعات بسیار مهم است تا بخش خصوصی در کشور قوی‌تر شود و جایگاه خود را به شکل بهتری پیدا کند و مردم وضع مناسب‌تری پیدا کنند.

● **ما هدف مهم اتاق را چه می‌دانید؟**

هدف اصلی بهبود وضع زندگی و معیشت مردم است و اتاق باید این نقش را ایفا کند.

● **به‌نظر شما بورسی‌ها چقدر احتمال موفقیت در انتخابات اتاق را دارند؟**

آنها امکان خوبی برای ورود به اتاق دارند و حضور آنها موثر و خوب است. امیدوارم تعداد قابل‌توجهی از فعالان بورسی در تهران و شهرستان‌ها در دوره‌های آینده هم حضور پیدا کنند، چراکه ظرفیت خوبی وجود دارد. بخش مهمی از کسب‌وکارهای موجود، بورسی است.

● **برخی می‌خواهند بورسی‌ها را درمقابل کسب‌وکارهای کوچک قرار دهند. نظر شما چیست؟**

باید از این موضوع هم پرهیز کرد، چراکه فعالیت‌های بورسی از کسب‌وکارهای کوچک شروع می‌شود تا کسب‌وکارهای بزرگ. اساس تشکیل بورسی‌ها، Venture Capital است. صندوق‌های خطرپذیر عمدتاً مربوط‌به کارآفرینان و کسب‌وکارهای کوچک هستند، اما کسب‌وکارهای کوچک ظرفیت و قدرت بزرگ‌شدن دارند. همه شرکت‌ها ظرفیت‌هایی برای کشور ایجاد کرده‌اند و ظرفیت بسیاری از آنها می‌تواند افزایش یابد. اتفاقاً نقصی که در این بخش وجود دارد این است که از همه ظرفیت‌های آنها استفاده نمی‌شود. بسیاری از شرکت‌ها می‌توانند تولید ملی را ارتقا دهند. نباید به بازار سرمایه به‌عنوان یک کارتل نگاه کرد، اما به‌رحال بازار سرمایه باید کسب‌وکارهای کوچک را ساماندهی و مدیریت کند، چراکه درمقابل سهامداران خرد مسوولیت دارد. حضور نمایندگان بازار سرمایه در کنار نمایندگان سایر حوزه‌های کشور، ترکیب مناسب‌تری از اتاق ایجاد می‌کند.

کرد

مخالفت اروپا با خروج بانک ایرانی از فهرست تحریم

● **فارس:** دادگاه عدالت اروپا درخواست یک بانک ایرانی برای خارج‌کردن نام این موسسه از فهرست تحریم‌های اتحادیه اروپا علیه ایران را رد کرد. دادگاه عدالت اروپا (ECJ) روز پنجشنبه درخواست یکی از بانک‌های ایرانی در هامبورگ برای خروج از فهرست تحریم‌های این اتحادیه را رد کرد. به نوشته پایگاه خبری «جوربست» اتحادیه اروپا، دارایی‌های بانک «اقتصادی ایرانی- اروپایی» (EIH) در سال ۲۰۱۱ به‌عنوان بخشی از تحریم‌هایی که علیه این کشور به‌دلیل برنامه هسته‌ای اعمال شده بود، مسدود کرده بود. بنابر گزارش خبرگزاری رویترز، این دادگاه با این استدلال که بانک اقتصادی ایرانی-اروپایی معامله سازمان‌هایی ایرانی که در فهرست تحریم قرار دارند در هدایت می‌کند، پیشنهاد دادگاه بدوی را رد کرد. این در حالی است که پیش از این بانک ایرانی با انتشار بیانیه‌ای در وب‌سایت خود از آمادگی برای فعالیت پس از برداشته‌شدن تحریم‌ها خبر داده بود. در چندان گذشته غرب از جمله اتحادیه اروپا به‌دلیل برنامه هسته‌ای ایران چندین دور تحریم علیه این کشور اعمال کرده است. برخی از تحلیلگران درباره مؤثربودن این تحریم‌ها ابراز تردید کرده‌اند. ایران بارها تأکید کرده است که برنامه هسته‌ای خود را در راستای مقاصد صلح‌آمیز توسعه خواهد داد اما غرب همچنان اتهامات خود را علیه این کشور تکرار می‌کند.